

Bilag.

Børnesagens Fællesraad.

Den 18. Marts 1905.

Efter at Fællesraadet havde haft Lejlighed til overfor det af Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Forslaget til Lov om Behandling af forbryderske og forsømte Børn og unge Mennesker at fremkomme med forskellige Udtalelser med Hensyn til det af Regeringen forelagte Forslag, er der senere under Lovforslagets videre Gang gennem Folketinget sket en Del Ændringer i Forslaget.

Idet vi med Tak erkende, at der er taget betydeligt Hensyn til vore Ønsker, mene vi dog overfor et Par af Ændringerne saavel for vor egen Skyld som i Sagens Interesse at burde fremkomme med et Par Bemærkninger.

Idet § 5 bestemmer, at Underdommeren i Værgeraad udenfor København skal træde til, bl. a. naar Forhør skal afholdes osv., er der kommet Strid med § 15, hvorefter Formanden, naar Værgeraadet ikke er samlet, kan foretage det til *Sagens Undersøgelse* fornødne. Men efter § 6 er Underdommeren *ikke* Formand i Værgeraadet, medens det efter § 5 er Underdommeren og ikke Formanden, som skal optage Forhør osv. Det vil i øvrigt let kunne give Anledning til tvivlsomme Kompetencespørgsmaal, at Formanden og Underdommeren ikke er den samme Person, idet Underdommeren efter § 5 skal *lede* Undersøgelsen, men Formanden jo maa antages at skulle vedblive at være Formand.

For egen Regning skal undertegnede derhos ikke tilbageholde den Bemærkning, at Værgeraadet i sin nuværende Skikkelse i langt ringere Grad end efter Regeringsforslaget frembyder Garanti for, at Statskassens Interesser tilbørligt varetages i Sammenstød med Kommunekassens Interesser. Og dog bærer Statskassen halvt med Kommunekassen Udgifterne ved et ikke 15-aarigt Barns Tvangsoptdragelse udenfor Hjemmet og helt for de ældre Børns Vedkommende.

Til § 8 kunne vi ikke undlade at bemærke, at den indskudte Sætning: „Et af Raadets Medlemmer skal opfylde Betingelserne for at kunne være Dommer“ yder saare ringe Garanti for virkelig juridisk Erfaring, da der, som bekendt, kun kræves Fuldmyndighed og juridisk Embedseksamen for at kunne blive Dommer. Selv om mange af de Spørgsmaal, Overværgeraadet skal afgøre, væsentligst komme til at bero paa et Skøn, vil det dog ikke kunne undgaas, at tvivlsomme juridiske Spørgsmaal skulle afgøres her, f. Eks. Spørgsmaalet om, hvem af Forældrene der har Forældremagten; om et Barn er ægte eller uægte; om Betydningen af et frivilligt Afkald; om Skilsmisse eller Separation m. m. foreligger eller ikke o. s. v.